

From: Lugt, Arjen van der <lugt.a>
Sent: woensdag 21 juni 2017 13:14:29
To: OW-Info
Cc:
Subject: FW: reisverslag
Attachments: Eetbaar Oudewater.docx

Graag inboeken als ingekomen stuk voor de gemeenteraad van Oudewater.

Met vriendelijke groet,

Arjen van der Lugt
Raadsgriffier

E: a.lugt@oudewater.nl
T: 06 – 30 25 64 79

Van: Walther Kok [mailto:waltherkok@hetnet.nl]
Verzonden: woensdag 21 juni 2017 9:18
Aan: !Griffie-oudewater
CC: OW-Burgemeester
Onderwerp: reisverslag

Dag Arjen,

Bijgaand verslag lijkt me ook voor de raadsleden interessant...

Hartelijke groet,

Walther Kok

Eetbaar Oudewater?

'Eetbaar Oudewater'?? 'Eetbaar Oudewater'??? Wat moest ik daar nu weer mee. 'Oudewater oudste stad van het Groene Hart'daar kan ik me iets bij voorstellen: stadsrechten sinds 1265 en het centrum als beschermd stadsgezicht. 'Ontdek de magie van Oudewater' roept ook direct herkenbare associaties op : van Heksenwaag tot Heksenfestijn en van Hocus Pocus tot Heksenmeppers. Bij 'Bourgondisch Oudewater' denk ik meteen aan alle eetmogelijkheden op de markt , 'Brasserie Joia' en '3 Keuken en Bar' op de Visbrug en het jaarlijkse eetfestijn 'Pracht aan de gracht' aan de.....Inderdaad! Maar eetbare stad' of 'eetbaar Oudewater', daar kon ik me toch echt niks bij voorstellen.

Tot vorige week Donderdag. Tot we (Gerdine van de Ven en ikzelf) op uitnodiging van (de voorzitter van de aanjaaggroep Leader Utrecht West) Pieter Verhoeve - tevens burgemeester van Oudewater - per bus met een flink aantal andere geïnteresseerden uit de provincie de Duitse stad Andernach bezochten. Andernach, prachtig oud stadje aan de Rijn, profileert zich immers sinds een jaar of 10 als 'Essbare-Stadt' (www.ndernach-tourismus.de/ndernach/die-essbare-stadt) en timmert daarmee (terecht zoals zou blijken) flink aan de weg. "Of dat ook niet wat voor Oudewater zou kunnen zijn en of Gerdine en ik daar niet eens een discussie over zouden kunnen losmaken?" Ja dus, of althans : we doen ons best. We zetten in ieder geval met dit verhaal een eerste stap .

Eetbare stad

Maar eerst even over Andernach, 'Essbar-Andernach' om precies te zijn. Op internet is uiteraard heel veel over het idee 'éetbare stad' te vinden. Maar de toelichtingen ter plekke waren minstens zo interessant omdat ze ons twee dingen leerden. Ten eerste dat de start én de uitwerking volstrekt uniek , en dus niet kopieerbaar zijn. Ten tweede evenwel dat er hier in Oudewater tegelijkertijd heel veel inspiratie uit het Duitse voorbeeld geput kan worden die de oude slogan 'Natuurlijk-historisch Oudewater' of het nieuwere broertje 'Bourgondisch Oudewater' van nieuwe smakelijke en ecologisch verantwoorde energie kunnen voorzien.

Wat is daar in Andernach namelijk gebeurd? In grote stappen vlug thuis komt het op het volgende neer. Vlak bij de stad spuit op geregelde tijden in een beschermd natuurgebied een heuse geiser. Andernach ligt namelijk in een vulkanisch gebied. Oorspronkelijk was daarover een (mineraalwater)fabriek gebouwd . Toen de fabriek sloot en werd afgebroken dacht het bestuur : een echte geiser, daar moeten we toeristisch iets mee kunnen. (Stap 1!) De ligging in dat beschermd gebied leek echter een onoverkomelijk obstakel. Tot men bedacht dat een exclusieve toegang via het water zou verhinderen dat het hele gebied één platgetrapt geheel van paden zou worden én men tegelijkertijd als extra compensatie een flink terrein in de buurt van de stad omtoverde tot ecologische zone. Hier konden bedreigde inheemse diersoorten worden gehouden én oude en nieuwe gewassen in permacultuur (inzet op meerjarige gewassen) zonder extra kunstgrepen of kunstmest tot groei en bloei komen. (Stap 2!) Dat leverde tevens een mooi project om zowel een flink aantal mensen die al jarenlang zonder werk zaten als scholen en scholieren te interesseren. (Stap 3!)Een heuse stadsecoloog én universitaire betrokkenheid verdienen overigens aparte vermelding. En stap 4 werd gezet toen men met ecologische ogen de stad bekeek en bedacht wat een fantastisch idee het zou zijn in de oude droge stadsgracht, de parkachtige plekken én de oude en nieuwe bloembakken in de straten eetbare kruiden en planten (uit die ecologische zone van stap 2) te planten en de bezoekers uit te nodigen daar vrijelijk aan te ruiken en te proeven. Stap 5 tenslotte was het hele verhaal er omheen : de eetbare stad!

Vertaling?

Nu hebben wij in Oudewater geen geiser, geen droge slotgrachten en evenmin een grote ecologische zone. En met de toekomst van onze eigen stadskwekers – de volkstuinten – leek het als compensatie voor een ander soort water ook even helemaal mis te gaan. Om van de bloembakjes voor mijn deur die uiteindelijk vorig jaar in de Lange Linschoten verdwenen maar niet te spreken...

Maar toch, zo'n Andernach blijft door de gedachten spoken. Wat leuk, wat leuk! Kopiëren is zinloos, maar inspireren kan natuurlijk wel. Met de volkstuinters hebben we wellicht de eigen 'burgerstadskwekerij' al haast in huis. Vrijwel alles is daar eetbaar (alleen niet voor iedereen) Hoe halen we ze de stad in, in plaats van ze er uit te jagen? De handen van onze drie mooie bloemisten jeuken vast ook al..Scholieren met een eigen stekkie of groen plekkie in de stad...naamsvermelding erbij en weer een stadspromotor gecreëerd. Ook de groene randen en paden in en rondom de stad bieden mogelijkheden te over. Ik zie de Zuringkade al voor me als ecologisch snoeplaantje ,de IJsseloever getransformeerd in een fleurig ecologisch bloembed evenals het ongebruikte groen achter de voetbalvelden wordt een toneelveld voor de kweek van streekproducten . Heksenkruiden? Daar moet die Heksenwaag toch ook wat mee kunnen? De natuurcamping koestert de oude fruitrassen, oude schaaps- kippen- en varkensrassen duiken op in de polders en Abrona krijgt serieuze concurrentie van talloze insectenhôtels.

Het gemeentebestuur mag natuurlijk – net als in Andernach - niet achterblijven. Onze hangende stadstuinen zijn slechts een zeer bescheiden begin en wordt in ieder geval aangevuld met ecologisch verantwoord groenbeheer en een open oog voor ecologische en groene burgerinitiatieven en.....en..

Genoeg, genoeg.. Want als er een leek is op dit gebied ben ik het wel. Groene vingers heb ik absoluut niet en evenmin een tuin. Maar als klein begin voor mezelf heb ik net wel besloten om de bloembakjes voor ons huis weer in ere te herstellen. En dit verhaal te schrijven natuurlijk!

Walther Kok

PS : Zo'n boekenbak (leesvoer!) is ook geen slecht idee!

